

[Wilhelm]

kulbrinteskatt – ikke mindst hvis der i låne-transaktionerne indgik fonde af den ene eller anden art.

A. P. Møllers seneste fondstransaktioner har understreget, at koncernen er parat til hvad som helst for at unddrage sig beskatning. Derfor er der grund til igen at rejse spørgsmålet om at indsætte særlige rentebestemmelser i kulbrinteskatteloven, således at man ikke kan få lagt fiktive renteudgifter til grund ved beregningen af det kulbrinteskattepligtige overskud. Problemet består, uanset om det skulle lykkes at hindre A. P. Møllers plan om at flytte familiefonden til Liechtenstein.

Efter opløsningen af Dansk Boreselskab A/S, som oprindeligt var indehaver af Møllerfamiliens undergrundsinteresser, må man gå ud fra, at disse interesser er overført til den ene eller anden Møllerfond – herunder at de gældsbreve, som i tidligere regnskaber var at finde blandt Dansk Boreselskabs aktiver, nu beror i en af fondene. Ved hjælp af sådanne gældsbreve og især ved anvendelse af såkaldt udbytteregulerede gældsbreve vil kulbrinteskatten kunne undgås eller reduceres kraftigt, hvis der ikke i kulbrinteskatteloven indføres særlige rentebestemmelser, som forhindrer noget sådant.

Besvarelse (14/7 82):

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

Som påpeget i bemærkningerne til lovfor-slaget om kulbrintebeskatning (L 38 1981–82) agter regeringen i de kommende år nøje at følge udviklingen i, hvorledes selskaber, der indvinder kulbrinter fra Nordsøen, anvender fremmedfinansiering, og indvirkningen heraf på den kulbrinteskattepligtige indkomst. Man vil på denne baggrund nærmere analysere virkningerne af en eventuel begrænsning af retten til at fradrage renteudgifter ved beregningen af kulbrinteskatten.

Regeringen finder ikke, at ønsket om at flytte A. P. Møllers familiefond til Liechtenstein i sig selv begrundes, at der, forinden et sådant analysearbejde er afsluttet, indarbejdes regler i kulbrinteskatteloven, der begrænser rentefradragsretten.

Spm. nr. 964

Til *justitsministeren* (13/7 82) af:

Wilhelm (VS):

»Vil ministeren oplyse det juridiske grundlag for Nationalbankens afslag på ansøgning i henhold til valutabestemmelserne om overflytning af værdierne i A. P. Møllers familiefond til fondens nye adresse i Liechtenstein, og kan ministeren desuden oplyse, om emigrationsspørgsmålet er rejst og/eller behandlet under fondsudvalgets arbejde og i givet fald med hvilket resultat?«

Begrundelse

Afslaget på A. P. Møllers ansøgning synes ikke at stemme særlig godt overens med, hvad jeg i egenskab af medlem af Nationalbankens repræsentantskab tidligere har fået oplyst om rammerne for administrationen af valutabestemmelserne.

Hvis banken, hvilket i denne sag vel reelt vil sige regeringen, som det har været fremme i dagspressen vil påberåbe sig afdøde skibsreder A. P. Møllers nationale sindelag som begrundelse for afslaget, forekommer det overdådig vittigt, men næppe holdbart i en bare nogenlunde seriøs retssag.

Spørgeren har intet imod practical jokes – heller ikke når det drejer sig om nationens helligdomme. Men VS vil ikke stiltiende se til, mens man lægger op til et årelangt juridisk tovtrækkeri af højst tvivlsom karakter, samtidig med at man endnu en gang giver fondsakrober og andre spekulanter god tid til at foretage nye skatteunddragende transaktioner. Det er mere end tilstrækkeligt, at man i virkeligheden har syltet fondsproblemet i næsten 5 år, siden VS første gang rejste det og stillede forslag om stop for fondsspekulation. I den mellemliggende tid har man ikke opnået andet, end at omfanget af private fonde er vokset eksplosivt, samt at den førende fondsadvokat, lrs. Kristian Mogenssen, løbende har fået førstehandsviden om regeringens overvejelser, om tidsplanen, om den juridiske argumentation, om eventuelle responsa og om tilbageværende smuthuller.

Det er helt utænkeligt, at spørgsmålet om flytning af fonde til udlandet ikke skulle være rejst i fondsudvalget – i hvert fald inden de to repræsentanter fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd nedlagde deres mandater i protest mod forhandlingsmanøvrerne.

Derfor finder VS, at ministeren bør orientere offentligheden herom, så den får mulig-